

на олово по начинъ, че се гори въ затворена пещъ и послѣ постъпенно охлаждава. Голѣмо множество минимумъ се употрѣблява въ фабрикациитѣ на кристалното стъкло, понеже пуца въ голѣмъ жаръ кислородъ, съ който се чисти стъклото.

Твърдѣ забѣлѣжителна бѣла боя е оловеното бѣлило (юстюбечъ, Blanc de plomb, Cerisse), което се прави чрезъ взаимното съдѣйствие на оцетната киселина, растопений окисъ на оловото и въглеливий окисъ. По забѣлѣжителнитѣ оловни бѣлила сж: кремжеското, което е съвсѣмъ чисто и полесно покрива (като боя); венецианското, хамбургското, които не сж съвсѣмъ чисти.

Бѣлилото служи за бѣла боя на живописцитѣ, за правение локъ за прозорци, книги за играение и пр. То има това хубаво свойство, че твърдѣ добръ крие намазаната основа на живописецътъ и затова се употрѣблява като основа на всичкитѣ други бои. Тази боя обаче е скъпа и вредителна за здравieto: тя почернява отъ сѣководорода, който се образува отъ гниенieto на яйцата. Продажното бѣлило съдържа и нѣкои примѣси, като: креда, алчия, баритъ и пр. Венецианското съдържа на 1 ч. бѣлило 1 ч. баритъ, а холландското — 3 ч. Употрѣблението на бѣлилото отъ день на день се намалява по тая причина, че се открихж двѣ други бѣли бои (барияно и цинкено бѣлило), които сж по-евтини, не сж вредителни на здравieto ни и не чернятъ отъ сѣководорода.

Ако се разрѣди оловото въ топла азотяна киселина образува се жидкостъ отъ азотяно-оловена соль, която се употрѣблява въ вапцарството. Всичкитѣ съединения на оловото почерняватъ отъ сѣководорода.

Желѣзо и рудитѣ му.

Единъ отъ най-забѣлѣжителнитѣ и най-нужднитѣ метали, отъ употрѣблението на който може най-добръ да се сжди за благосъстоянието, просвѣщението и силата на народитѣ, е желѣзото.

Желѣзото е познато още отъ старо врѣме. И Мойсей споменува Табалъ-Каина, че билъ първий производител на мѣдта (бакжра) и желѣзото. Най-първитѣ жители въ Европа нмали камѣнни домашни наряди, по-сетнѣ отъ мѣдъ, или бронзъ